

sens (afdelingens) øvrige medlemmer. Det foreslås i § 1, nr. 11, at § 61, stk. 3, ændres således, at den kun finder anvendelse ved ikke overenskomststridige konflikter.

Baggrunden er, at § 61, stk. 3, har givet anledning til kritik bl. a. fra ILO-ekspertkomiteen, som under henvisning til ILO's konvention nr. 102 om minimumsnormer for social sikkerhed har bedt regeringen oplyse, om der ikke er risiko for, at standsningen af udbetalingen af dagpenge under sådanne omstændigheder kan omfatte arbejdere, hvis arbejdsvilkår ikke kan antages at blive direkte påvirket af konfliktens udfald.

Spørgsmålet har været drøftet i arbejdsløhedsforsikringsudvalget af 1975, som imidlertid ikke nåede frem til nogen samlet indstilling.

Ved den videre behandling i arbejdsministeriet er der lagt vægt på, at forholdene omkring overenskomststridige og ikke overenskomststridige konflikter er væsensforskellige, både hvad angår indflydelse på deres opståen og afslutning, medlemmernes økonomiske forhold under konflikten og virkningerne af konfliktens resultat.

Når der er tale om en ikke overenskomststridig konflikt, har medlemmerne gennem deres faglige organisation indflydelse på dens forløb, der kan udbetales understøttelse fra organisationen, og konfliktens resultat vil som hovedregel have betydning også for den del af medlemmerne, der ikke direkte er omfattet af den. Ved en overenskomststridig konflikt er disse forhold ikke til stede.

På denne baggrund er det muligt at have forskellige regler i de to situationer, og 65 pct.s reglen bør fremtidig kun komme til anvendelse ved ikke overenskomststridige konflikter. Det må tillige antages, at en sådan ændring vil svække og måske helt fjerne ILO-ekspertkomiteens betænkeligheder med hensyn til reglens overensstemmelse med ILO's konvention.

17. De gældende regler om, i hvilket omfang der fradrages i dagpengene på grund af arbejdsfri indtægter, ændres gennem udstedelsen af administrative regler. Reglerne ændres, således at der sker et større fradrag end hidtil i dagpengene for løbende udbetalinger fra pensionsordninger, der er led i tidligere ansættelsesforhold, og hvortil arbejdsgiveren typisk har bidraget. Herved skabes der overensstemmelse med de tilsvarende regler for efterløn.

18. Der foreslås, jfr. forslaget § 1, nr. 9, en ændring af formuleringen af lovens § 58, således at det præciseres, at såvel arbejde som indtægt under

ledighed kan medføre fradrag i dagpengene. Området har gennem længere tid været administreret således, at direktørens hjemmel til at udstede regler også omfatter mulighed for at bestemme, at der skal ske fradrag for arbejdsfri indtægter, hvilket er sket med hensyn til egenpensioner. Det findes imidlertid rimeligt at præcisere dette i loven, hvorved der samtidig skabes overensstemmelse med det tilsvarende spørgsmål i lovændringen vedrørende efterløn.

19. Det foreslås endelig, at det i lovens § 88, stk. 3, jfr. forslaget § 1, nr. 22, tydeliggøres, at tilsynsmyndighedernes ret til at kræve oplysninger fra kasserne, og til at fastsætte hvorledes oplysningerne skal gives, også omfatter oplysninger med rent statistisk formål.

Det har også hidtil været en del af kassernes administration at afgive de oplysninger til tilsynsmyndighederne, som er betingelsen for udarbejdelsen af nødvendig statistik. I forbindelse med indførelsen af den ny arbejdsløhedsstatistik pr. 1. januar 1979 har der imidlertid været rejst tvivl om hjemlen til at kræve opgivelse af medlemmernes CPR-numre, hvilket har bevirket, at nogle arbejdsløhedskasser har protesteret imod udlevering af numrene.

Det er arbejdsministeriets opfattelse, at der i de gældende lovbestemmelser er hjemmel til at afkræve kasserne disse oplysninger. Det findes imidlertid formålstjenligt, at kassernes forpligtelse tydeliggøres i forbindelse med lovændringen.

Økonomiske og administrative konsekvenser

De ændringer, der er redegjort for foran, indeholder såvel besparelser som merudgifter. Det gælder for de samlede økonomiske beregninger, at der er tale om områder med store usikkerhedsmomenter, således at det ikke er muligt præcist at anslå de økonomiske konsekvenser. Nettobesparelsen anslås imidlertid skønsmæssigt at blive af størrelsesordenen 250 mio. kr. årligt.

Det er på samme måde vanskeligt at anslå de administrative konsekvenser, idet det samlede forslag både indebærer lettelser og ændringer, der medfører en vis administration. Det er på fremsættelsestidspunktet arbejdsministerens opfattelse, at forslaget vil medføre behov for personaleudvidelser især til at varetage tilsynet samt til ekspedition af det forventede forøgede sagsantal, som de foreslåede ændringer givetvis vil medføre. Antallet kan ikke anslås nøjagtigt på det foreliggende grundlag,